

عنوان مقاله:

تاثیر استراتژیک سبز بر عملکرد فرآیند نوآوری سبز: نقش سرمایه فکری سبز

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه مدیریت و مهندسی صنایع، دوره 4، شماره 11 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محسن حاجی محمد تقی دولابی - دانشجوی کارشناسی ارشد کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد، واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

هدف: این مطالعه با تکیه بر نظریه های سرمایه فکری سبز و دارایی های مکمل، به دنبال بررسی مکانیزمی را که به موجب آن شرکت ها می توانند یک استراتژی سبز (به عنوان مثال، محیط زیست) را به عملکرد نوآوری فرآیند سبز برتر تبدیل کند، بوده است. بطورکلی هدف این پژوهش بررسی تاثیر قصد استراتژیک سبز بر عملکرد نوآوری فرآیند سبز با نقش میانجی سرمایه فکری سبز بوده است. روش: پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر شیوه گردآوری اطلاعات، تحقیقی توصیفی - پیمایشی از نوع همبستگی است. سطوح مدیریت شهرک صنعتی البرز به تعداد ۲۱۳ که حجم نمونه ۱۳۷ نفر از بین آن ها انتخاب و با پرسشنامه اقتباسی که روایی و پایایی آن تأیید شده موردسنجش قرارگرفته است. به منظور تجزیه وتحلیل داده ها جمعیت شناختی و استخراج شاخص های مرکزی از آمار توصیفی و نرم افزار SPSS ۲۴ و برای تجزیه وتحلیل آمار استنباطی از مدل معادلات ساختاری و از نرم افزار PLS۲ Smart استفاده شده است. یافته ها: استراتژیک سبز یک شرکت تاثیرات مثبتی بر سه جنبه سرمایه فکری سبز (یعنی سرمایه انسانی، سازمانی و رابطه ای) دارد. به نوبه خود، این سه جنبه اثرات مثبتی بر عملکرد نوآوری فرآیند سبز دارند. علاوه بر این، سرمایه سازمانی سبز به طور مثبت اثر سرمایه رابطه ای سبز را بر عملکرد نوآوری فرآیند سبز تعدیل می کند، در حالی که تاثیر سرمایه انسانی بر عملکرد نوآوری فرآیند سبز را به طور منفی تعدیل می کند. نتیجه گیری: هر چه شرکتها بیشتر در سرمایه سازمانی سبز سرمایه گذاری کنند به سطح بالاتری از عملکرد نوآوری فرآیند سبز می توانند دست یابند. به طور متوسط، سرمایه انسانی سبز یک شرکت مهمتر از سرمایه سازمانی و رابطه ای آن است.

کلمات کلیدی:

قصد استراتژیک سبز، عملکرد نوآوری فرآیند سبز، سرمایه فکری سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1669825>

